

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibus huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

XVIII. Quid nobis faciendum sit, dum similes tribulationes Deus permiserit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

Iesu Christi crucifixi effectus est, sed etiam alijs quibusdam Sanctis, diuinitus impressa: & inter ficta & excogitata aliarum nostræ ætatis Muliercularum vulnera nôrunt differentiam. nam isti veram, illæ contra falsam adiunctam habebant sanctitatem: isti impressa sibi vulnera abscondebant, illæ effecta ostentabant: isti in Catholica Ecclesia & apud grauissimos viros, & fideles Dei famulos, mira & inaudita sanctitate sua claruerunt, illæ redargutæ & publicè ab eiusdem Ecclesiæ ministris flagellatæ sunt: illi denique tanquam maturi quidam fructus constantes permanserunt, hæ verò quasi flores pulcherrimi apparentes, arefactæ sunt, & instar fumi euauerunt.

Postremò supradictis alijsque similibus casibus docemur & erudimur, à quibus nobis cauere debeamus, & quid agendum, omittendumue sit, vt aliquem ex alterius damno fructum & vtilitatem percipiamus, quemadmodum sequenti capitulo declarabimus.

CAPVT XVIII.

*QV*ID NOBIS FACIENDVM SIT,
dum similes tribulationes Deus
permiserit.

Multum

Multum profectò conducit & refert scire, quid faciendum, quidue intermittendum sit, vt securi tales illusiones, fallacias & falsitates euadamus: erremus enim, qualiter aut quocunque modo voluerimus, error tamen maximus & periculosissimus est. Nam si spiritum Dei Sathanæ spiritum arbitramur, blasphemiam horrendam committimus, & impijs Pharisæis assimilamur, qui miracula, quæ Dei Filius per virtutē Spiritus sancti operabatur, Dæmonio attribuebant dicentes: *In Beelzebub principe Dæmoniorum eijcit demonia.* Quod si *Luce II.* contrà ex vana & temeraria quadam superstitione, vt instinctum & Dei gratiã statim falsam aliquam hominum inuentionem, & diabolicam fraudem censemus, certè veritatis lumen fugientes mendacij & errorum tenebras sectamur, omissoque & reprobato Christo, Dæmonio seu Belial adheremus. Vtrinque maximum imminet periculum; vel enim Deus censetur Diabolus, vel contrà Diabolus reputatur Deus.

Ne ergò in re tanti momenti hallucinemur, paucis indicabimus, quid illis facere incumbat, quibus non conuenit talia perscrutari, vtpote sæcularibus vniuersis, quos rerum spiritualium non de-

Q

cet

cet esse Iudices, multo minus disceptatores: præterea qualiter illa examinare debeant, qui ratione officij & professionis suæ tenentur & obligantur indagare, conseruare, & defendere veritatem.

Duo potissimum hominibus plebei facienda sunt. Primò certò scire debent, quidnam propriè reuelationes istæ & vulnera sint, & qualia reputari debeant, quia sæpè, vti iam suprà dictum est, tantummodò apparentia sunt & fraudulenta; & licet verissima forent, non tamen idè aut sanctior ille, qui habet, aut deterior iste, qui caret, etiamsi aliquando indicia sint, & argumenta sanctitatis.

Quantumuis enim Beatus Franciscus, vita & vulneribus suis admirabilis fuerit, nequaquam tamen idcirco omnibus alijs Sæctis stigmata & vulnera Christi in corporibus suis non habentibus, præferendus, aut sanctior affirmandus, quia & SS. Apostoli, & sanctissima atq; suprema cæli Regina, Dømina nostra, iisdem caruerunt.

Deinde non facilè se à quoquam commoueri aut seduci patiantur, sed firmi ac stabiles in fide perseverantes, non omnia, quæ dicuntur, vera esse credant. Nam si vera fuerint, tempus ea paulatim

docebit, & approbabit: sin autem falsa,
 subitò euanescent. Hinc ait Sanctus Io-
 annes: *Nolite omni spiritui credere, sed* ^{1. IOAN. 4.}
probate spiritus si ex Deo sint: quoniam
multi Pseudoprophetae exierunt in mun-
dum. Et ipse Satanas transfiguratur se in an- ^{2. COR. 11.}
gelum lucis, inquit Apostolus Paulus.
 Ad probandum hos Spiritus, Deus in Ec-
 clesia sua Doctores & Iudices constituit,
 & ordinauit; quapropter aliquantisper
 remoremur ac subsistamus, vsque dum
 iidem Doctores & Iudices qualitatem i-
 storum Spirituum nobis indicent, & de-
 clarent, virum purum & probatum au-
 rum sit, nec ne: difficiliore etiam simus
 ad credendum, ne scilicet Spiritum Dei
 æstimemus, quem talem esse, non certò
 constat.

Quocirca in hoc casu prudentiores &
 cautiore simus necesse est, quando qui-
 dem hoc nostro infelici sæculo plurimi
 prodierunt seductores, qui non solum i-
 gnauos quosque & otio torpentes dece-
 perunt; verumetiam multos clarissimos,
 doctissimos, & religiosissimos viros in-
 escârunt, qui cum fideles essent famuli,
 & familiares Dei amici, deuotione, pie-
 tate, & bono ac feruenti zelo repleti,
 credebant omnia, quæcunque ipso-
 rum excitare deuotionem, augere

Q 6

picta-

pietatem, & Dei gloriam in eius Ecclesia amplificare videbantur: ita vt quasi Sancti, fidem illi adhibuerint, quòd sanctitatis speciem præ se ferebat. Nihil enim facilius, quàm probum aliquem defraudare aut decipere, eò quòd bonitate & æquitate sua impediatur, quò minus aliquid mali de aliorum incognitorum hominum technis, & versutijs suspicetur. Sanctorum namque & perfectorum proprium est, facile bonum credere, non autem illicò, aut temerè malum de alijs suspicari, quemadmodum de S. Francisco, Thoma Aquinate, alijsque Sanctis grauissimorum quorùdam Authorum scripta testantur.

Et hæc facient, quicumque talium vulnerum & extraordinarij fauoris & gratiæ Dei examinatores & Iudices non sunt constituti, donec veritas publicetur, ac confirmetur ab illis, quos Deus ad hoc in Ecclesia sua constituit, & ordinauit. Postquam verò ipsi officio suo satisfecerint, iudicio eorum firmiter insistendum erit: vnde si reuelationes, prophetias, vulnera, miracula & portenta, aliaque similia examinata approbauerint, & stabilierint, continuò diuinam laudabimus & extollemus clementiam, quòd tantã Fratribus nostris gratiam prestare digna-

ta sit ad Ecclesiæ salutem & prosperitatem : si verò contrà eadem falsa & excogitata iudicauerint, & condemnauerint, & personas iam antea sanctissimas reputatas, ex Angelorum numero corruisse, & inter maximos & supremos peccatores recenferi cognouerimus ; nemo propterea scandalizetur, aut nimium inopinatum earum casum admiretur & obstupescat, sed fragilitati potius & miserie humanæ ascribamus, eò quòd nihil in hac vita certi reperiatur. Consideremus etiam ac perpendamus, homines illos eiusdem nobiscum esse materiæ & naturæ, nec minus in peccatis conceptos, & inclinationibus malis subiectos ac deditos esse, aut protoparentis Adami filios recenferi, quàm nos ; ita, vt alieno periculo & casu cautiore effecti, nobis ipsi diffidamus, timeantes ac formidantes, ne & nos in tantas prolabamur calamitates, quia cum iisdem hostibus nobis dimicandum & congregiendum, cum quibus & illi congressi sunt, nec maiores vires, nec meliora ad præliandum arma habemus, quàm illi habuerunt.

Vnusquisque nostrum qui nunquam ceciderit, vel à veritatis tramite aberrauerit, certò sciat, id ipsum non ex propria virtute, sed de infinita Dei misericordia

Q 7

proce-

procedere, qui cum præuenit, & benedictionibus dulcedinis & gratiæ suæ, à lapsu, & à cunctis imminentibus malis, præseruauit. Nec solum ante ipsum, cui rationem redditurus est omnium gratiarum & donorum perceptorum, se humiliet, sed etiam certò sibi persuadeat, vniuersa mala & incommoda proximi, seruire sibi in bonum: etenim & ipse lapsus, easdam aduersitates & misérias incurrisset, nisi singulari Dei gratia conseruatus fuisset. Nam (sicut ait D. Augustinus) quilibet hominum in peccata & vitia illa incidere potest, in quæ alius corruit, nisi diuini auxiliij dextera sustentetur. S. item Bernardus inquit: Caue alienæ conuersationis esse aut curiosus explorator, aut temerarius Iudex. Etiam si perperam actum quid deprehendas, nec sic iudices proximum, magis autem excusa. Excusa intentionem, si opus non potes: puta ignorantiam, puta subreptionem, puta casum. Quod si omnem omnino dissimulationem rei certitudo recusat, suade nihilominus ipse tibi, & dicito apud te ipsum: Vehemens fuit nimis tentatio. Quid de me illa fecisset, si accepisset in me similiter potestatem? Hæc ipsa D. Bernardi verba sunt.

Serm. 41.
Super Cant.

Simi-

Similem planè charitatis & commiserationis affectum & nos erga fratrem iam lapsum & in peccatis hærentem gerere, & proximo compati, oportet, non tam propter miseriam eius & aduersitatem; quàm quòd per illam imago Dei ita deformetur, vt, qui vas erat honoris, efficiatur vas confusionis, & Spiritus sancti templum in speluncam conuertatur latronum, & qui reliquorum Dux, & specimen videbatur virtutis, fiat lapis offensionis & petra scandali, debilibus potissimum, & arduam virtutis viam recenter ingressis. Prudentia & cautela ex propria cognitione nascitur, dum nimirum cognoscimus omnes ex vna eademque materia & metallo esse constatos.

Ne verò aliqui in virtutis itinere deficiant, ad immensam & innumerabilem fortissimorum militum DEI, in Ecclesia degentium multitudinem oculos suos conuertant, illosque assidue contemplantur, qui die ac nocte tanquam insignes, egregij, & inuicti bellatores, contra vniuersas inferni vires strenuissimè pugnant, vt vel sic de peccato, ac de seipsis quandoque

victi-

viatores triumphent. Etenim exempla ista plus valent ad quempiam excitandū & corroborandum, quā vel timidorum & ignauorum militum inertia, vel quōrundam fortiter quidem in principio decertantium, at postmodum armaturpiter proiicientium casus, ad debilitandum.

CAPVT XIX.

QV ID AGERE DEBEANT HI, quos Deus in Ecclesia sua constituit, ad indagandam istorum vel similitum casuum veritatem.

DE his, quibus ex officio non incumbit inuestigare veritatem, supradicta sufficiant. Quod autem illos attinet, qui sapientia & doctrina repleti, tanquam Pastores & Magistri ad hoc tenentur & obligati sunt: ipsis ego non temerè aut præsumptuosè, sed quasi obediens discipulus, & ouicula simplex, regulam quandam præscribam, iuxta quam se, suaque omnia disponant, & qualiter casus istos inter se dignoscant, paucis indicabo. Verum, vt tractatus hic noster ex omni parte perfectus & absolutus sit, admonitiones aliquas ex grauissimorū & præclarissimorum quorundam Authorum libris desumptas, breuiter introdu-